

for Landbruget paa Færøerne, og at der kunde gøres betydelig meget mere. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der for faa Aar siden er sendt en Forsøgsleder derop, og at der aarlig ofres 50 000 Kr. paa Planteavlfsforsøg paa Færøerne, hvilket vilde svare til, at vi ofrede over 8 Mill. Kr. til det samme Formaal i Danmark, hvis Forholdet pekuniært skulde være lige, medens vi faktisk ofrer knap halvanden Million hernede. Jeg tror, at disse Forsøg er i højeste Grad nødvendige og ganske afgørende nødvendigt maa gaa forud for den Udstykning deroppe, det ærede Medlem omtalte, og saavel Landbrugskonsulent Winther Lützen deroppe som Forsøgslederen har sagt, at disse Forsøg er den nødvendige Forberedelse til at tage et Arbejde op deroppe. Naar den Oplysning, som de kan byde Færingerne, er givet dem, kan der vist nok være begrundet Haab om, at Landbruget deroppe kan blive bedre. Man er altsaa allerede i høj Grad i Gang deroppe, og Arbejdet foregaar efter langt, langt større Maalestok, hvad Pengebeløbet angaar, end det tilsvarende Arbejde her i Danmark. Maa jeg tilføje, at et landsomfattende Andelsselskab har tilmeldt tilbudt Færingerne Kunstgødning deroppe paa meget fordelagtige Vilkaar, saa jeg tror, at man ogsaa her er inde paa at ville stille sig imødekommende. Der er, som sagt, gjort et betydeligt Arbejde deroppe.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Med Hensyn til Udstykningen af Jorden vil jeg sige, at det er et Forhold, som ikke er saa let klart. Nu har jeg ganske vist afleveret Konsulent Winther Lützens Beskrivelse af Jordbruget deroppe, hvori Oplysningerne derom findes. Han fremsætter Oplysninger om, hvad der er opdyrket, og hvad der ikke er opdyrket, saa at enhver kan se, at det staar meget slet til i Henseende til Opdyrkning; ja, at der næsten ingen Opdyrkning er. Og han klager ikke een, men mange Gange i sin Beskrivelse over, at der gøres alt for lidt for at skaffe Befolkningen Jord. Jeg holder mig til ham i saa Henseende, og det ærede Medlem Hr. Pinholt kommer ogsaa til at nøjes med det, for jeg gaar ud fra, at Konsulenten kender Forholdene nok saa godt som baade det ærede Medlem og jeg, og det stemmer ogsaa med, hvad alle Mennesker deroppe siger. Alle deroppe

er klare over de uhyre Vanskeligheder ved at faa Jord.

Det ærede Medlem Hr. Rytter kender maaske bedre end jeg — det skal jeg villigt erkende — alle de mange gamle Cirkulærer, men det er dog muligt, han ikke kender dem alle sammen, selv om han har været Amtmand over Færøerne; de gaar vist lige fra 1296 — var det ikke i den Tid, Cirkulærene begyndte? —, og jeg er tilbøjelig til at tro, at der skal lang Tid til at gennemgaa den Historie. Med Hensyn til Alderdomsforsørgelsen vil det ærede Medlem Hr. Rytter nu besmykke Forholdene deroppe med, at de gamle Mennesker ikke faar nogen Understøttelse, fordi man lader Børnene forsørge dem. Den samme Forklaring har jeg faaet deroppe. Men Midvaag Kommune har nylig afgivet en Indberetning til Amtet, hvori det hedder, at unge Mennesker med Børn trænger visse- lig mere til Understøttelse end de gamle Mennesker. Det er altsaa disse unge Mennesker med Børn, der selv trænger til Understøttelse, som efter det ærede Medlems Betragtning skal forsørge de gamle. Det er ogsaa den Betragtning, der er gældende deroppe, men den maa man se at faa Bugt med.

Kragh: Ude i Vester, hvor vort flade Land og det store Hav mødes, opstaar paa begge Sider af Klitbræmmen Problemer af økonomisk og erhvervsmæssig Art, der angaar ret vide Befolkningskredse, og af hvilke et stort Tal gennem Aarene har lagt Beslag paa den høje Rigsdag og krævet deres Løsning gennem Lovgivningsbeslutninger. Jeg vil gerne som Indledning til de Bemærkninger, jeg vil gøre under denne Finanslovbehandling, fremdrage nogle enkelte af disse Problemer.

Først vil jeg omtale et Forhold, der angaar Fiskeriet i Vest-Stadil Fjord, hvor Fiskerbefolkningen i høj Grad føler sig brøstholden over at være berøvet Retten til at fiske i den endnu tilbageværende Del af Fjorden, et Fiskeri, der er udøvet gennem Aarhundreder uhindret og uhindret baade før, under og efter, at Udtørringsarbejdet er paabegyndt, og efter at det er ophørt. Det er et meget stort Tab for de vedkommende Fiskere. Deres Livsforhold og Erhvervsforhold er gennem dette Forbud ganske ændret og forrykket. Mange af dem har købt deres Ejendomme med Fiskeri for Øje og har anskaffet Fiskeredskaber, og de ser sig nu pludselig berøvet Adgangen til at bruge dem. Her er virkelig Tale om Smaakaarsfolk, som ved den Beslutning,